

Fra Norge.

Hvad statsmyndighederne mener om kvindernes rettigheder.

Norske kvinders nationalraad har netop fejret sit 10 aars jubilæum under stor tilslutning fra det hele land. Ved festsouperen udtalte frøken Gina Krog en tak til statsmyndighederne, fordi man altid er lydhør overfor kvindernes krav, og fordi man viser nationalraadet tillid. Det er til Norges hæder og ære, at statsmyndighederne sender sine repræsentanter til internationale møder, saa den store verden kan være vidne til norske kvinders arbejde.

Som svar paa denne tak svarer statsminister Knudsen blandt andet:

Vi mænd forstaar saa godt den tilfredsstillelse, som kvinderne maa føle nu, da de ser en lykkelig udgang paa kampen for medborgerlige rettigheder. Vi, som altid har staat paa kvindernes side, har aldrig frygtet at gøre kvinderne jevnbyrdige med mænd. Der var dem, som mente, at kvinderne, som er i majoritet her i landet, skulde sætte mændene udenfor. Men det viser sig tvertimod, at kvinderne er altfor beskedne, ti de har ikke nogen repræsentanter i Stortinget. Grunden hertil ligger delvis i den nuværende valgordning; men størst skyld har kvinderne

selv. Vil de vinde magt i stat og i kommune, maa de underordne sine følelser efter de store interesser, og de maa forstaa samholdets magt og betydning.

Vi har set, hvad vi ventet, at kvindernes frigørelse har gaat sin jevne gang uden nogen slags revolution. Overalt sætter man pris paa at ha faat kvinderne med i arbeidet. Naar man takker os, fordi regjeringen har været lydhør overfor kvindernes krav, vil jeg svare, at man maa da have respekt for dem, som repræsenterer flertallet.

Kristiania, 9—1—14.

S. V.

Kvindelige Kontrolassistenter.

Da jeg gerne imødekommer „En Kredsformands“ Ønske i Nr. 1 af „Kvinden og Samfundet“ angaaende „Kontrolassistenter“, skal jeg i Korthed gøre Rede for Assistentens Virksomhed og Uddannelse.

Der findes her i Landet ret mange Kontrolforeninger (524).

De er dannet, for at Medlemmerne gennem deres Virksomhed kan faa Klarhed over den enkelte Kos Værdi som Malkedyr, hvilken Værdi bestemmes ved Mælkemængden og, det i Mælken indeholdte Fedt, som jo er Mælkens værdifuldeste Bestanddel.

Naar Mælkens Værdi er fundet, maa

Værdien af det medgaaede Foder bestemmes. Og er disse to Forhold klarlagt, ved man, hvilken Ko, der har betalt sit Foder godt, og hvilken der har betalt det daarligt, og Ejeren kan da skille sig af med den sidste.

Dette er i Korthed Grundprincipet i Kontrolforeningerne.

Til nu at udføre det antydede fornødne Arbejde anvendes Kontrolassistenter. Og deres Hverv er da at færdes fra Gaard til Gaard inden for Foreningen (10—20 Gaarde) og tage Prøver af de forskellige Kørs Mælk samt veje Køernes Foder eller faa Vægten opgivet, hvis Ejeren selv foretager Vejningen. Der tages Prøver af Mælken under Malkningen Morgen, Middag og Aften. Og Prøvernes Fedtindhold bestemmes ved et Apparat (Gerbers). — De daglige Opnoteringer indføres i et Regnskab og sammentrages i et Aarsopgør.

Dermed turde Assistentens Arbejde være antydet, og jeg skal saa besvare „En Kredsformands“ enkelte Spørgsmaal.

1. Assistenten beforders frit fra Gaard til Gaard pr. Vogn. Undertiden cykler Assistenten eller har selv Køretøj — anskaffet af Foreningen.
2. I Reglen besøges en Gaard hver Dag, og der overnattes da gerne paa den næste for at Assistenten kan være der ved Morgenmalkningen. Kost og Ophold er frit.
3. Begyndelseslønnen er som bemærket 450—500 Kr. Men er Assistenten dygtig og bliver vel yndet, stiger Lønnen gerne. Hvor højt kan

Politiske Drømmerier.

Jeg drømte, at jeg sad i Studiestræde 49 paa anden Sal i en sildig Midnatstime. Det bankede haardt paa Døren, jeg sagde »Kom ind!« og min Ven Rigsdagsbudet traadte ind i Stuen med en mørk og tilknappet Mine.

»Sæt Dem ned, Petersen,« sagde jeg venligt. »Jeg kan se, De har noget paa Hjerte.«

Han gjorde en afværgende Bevægelse med Haanden og skottede tilbage mod Døren. »Det er dette hersens Fællesunderudvalg,« begyndte han, og jeg nikkede opmuntrende. — »Jeg er ude om Oplysninger, — ikke officielt men saadan underhaanden, forstaar De?« —

Jeg forstod.

»Det er Kvindernes Mening om

Grundlovsforslaget, man ønsker at vide,« sagde jeg imødekommende.

»Ja, det er lige, hvad det er,« faldt han mig ivrig i Talen. »Der var jo ingen før, som kerede sig om den, men siden nu det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1. Kreds er kommen for Skade at sige til Damerne i Hillerød forleden, at hvis Regeringens Grundlovsforslag gik igennem, saa kunde Kvinderne skyde en hvid Pind efter at komme i Rigsdagen i den første Menneskealder, saa kan man jo aldrig vide, hvad man kan vente sig fra den Kant.«

»Vent Dem det værste, Petersen,« sagde jeg koldt, »saa bliver De i alt Fald ikke skuffet.«

»Vil det sige det sammme som, at Dansk Kvindesamfund agter at kassere den nye Grundlov, hvis den bliver saadan, at Kvinderne ikke kan

være tjent med den?« Hans Øjne hang ængstelige ved mig.

»Selvfølgelig,« sagde jeg og stirrede lige forbi ham hen paa Væggen, hvor Evelyn Sharps Billede hang, prydet med Suffragetternes Trikolore.

Han fulgte Retningen af mit Blik og blegnede. »Tænk dog paa »Gudsfreden,« bad han. »De ved ikke, hvor hyggeligt og rart vi har haft det allesammen deroppe i Rigsdagen, siden den blev indført.«

Jeg smilede al min Haan lige ind i Ansigtet paa den uskyldige Evelyn Sharp. »Gudsfreden« er ikke andet end en Sammenrottelse af Mændene imod Kvinderne. I Ly af denne »Fred« har Regering og Rigsdag stængt deres Døre for vore Deputationer, indsat Mænd i de Stillinger, som burde være Kvinderne forbeholdt, og reduceret os til kvindelige Medhjælpere...«